

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice št. 15.

Z urednikom se
mora govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šestopna petit-
rina 4 kr., pri
vkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravništvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sечно 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 61.

V Ljubljani v ponedeljek, 16. marcija 1885.

Tečaj II.

Kitajska in Francozi.

O novih francoskih zmagah dobaja v Evropo vest iz vzhodno-azijskega bojnega pozorišča. Nadpoveljnik francoskih vojnih čet Brière de l'Isle pregnal je kineška krdela, ki so oblegala in stiskala kakih šest sto francoskih vojakov v Tuyen-Quangu ter tako rešil uže obupajočo posadko, admiral Lespes in polkovnik Duchesne zapodila sta pri Ke-Lungu po petdnevem trdem boji Kineze, ki so bili uže na tri sto metrov francoskim pozicijam približali se, v beg ter potisnila jih na Tam-Sui nazaj, ob kinežkem obrežji pa je admiral Courbet razdejal trdnjavo Siav-Kung in se pripravljala, kakor se brzjavljala, za napad na Mao-Pao. Tudi v Tonkingu imeli so Kinezi zadnje dni le malo sreče, kajti zapustiti so morali That-Ké, kamor bode sedaj francoski general Negrier brez težave prodrl.

Vse te ne male zgube zadnjega časa omeščale so nekoliko državnike nebeške države. Misliti so začeli, kako bi se dal napraviti mir in so se vsled tega do Angleške obrnili s prošnjo, da bi ona kako posredovala. A če se vlada v Pekingu še nekoliko bolj ne udá, boj morda ne bode še tako kmalu končan. Med tem namreč, ko Francija želi ratifikacijo Tien-Tsinske pogodbe, ko zahteva, da se sklene z njo trgovinska pogodba, ko tirja, da sme posesti Ke-Lung in Tam-Sui in da se ji izročé ondotni carinski uradi in rudokopi, dokler ne poplača Kina vojnih troškov, neče ta o vsem tem nič vedeti in stavi take pogoje, ki jih bo Francija težko sprejela in jih prav za prav sprejeti ne sme, če neče priznati, da je ona premagana, a ne Kina. Vsled tega je tudi lord Granville kinežkemu poslancu v Londonu naravnost izjavil, da pod takimi pogoji posredovanja ne more prevzeti.

Videti je tedaj, da se bode še dalje prelivala francoska kri ter pojila azijska tla. In

vender to ne more več dolgo trajati. Prezreti se ne sme, kako se je tu vojna začela, kaj je francosko vlado privedlo do tega, da je pričela boj. Način, kako se je ta boj izzval in povzročil, je nekaj čisto osamelega v zgodovini mednarodnega prava. Tu se namreč od nobene strani ni vojna napovedala, in vender traja uže toliko časa. Francoska vlada trdi, da od njene strani se ne vojuje, da je vse prelivanje krvi tu edino le represalija Kini nasproti, kakor da bi praktično v tem kak razloček bil, pod kakim naslovom se ljudstva moré. Za francosko vlado se vé da ni vse eno, se li boj, ki ga bojuje sedaj v Aziji, imenuje vojska, ali ne. Po francoski ustavi vlada sama nikdar ne sme pričeti vojne. Predno se vojska napové, pritrčiti morati k temu obé zbornici. A tu ni vlada poprašala ne ene ni druge. Dala je tebi nič meni nič svoja povelja in boj, ki je zahteval do zdaj uže toliko žrtve, se je pričel. Koliko ljudi je pri tem uže prišlo ob svoje življenje, se ne more določiti, kajti tudi v tem oziru nastopila je francoska vlada neko posebno pot. Dosedaj bilo je povsod v navadi, da so se razglašale izgube in da so se dala na znanje imena padlih in umrlih. Iz azijskega bojišča pa ne dobajajo nikaka taka poročila. Bere se sicer sem in tja, da je palo nasprotnikov tolikrat več, nego Francozov, a ta poročila ne morejo biti merodajna. Prezreti se namreč ne sme, da tudi razne bolezní v obilem številu pobirajo Evropejce, ki niso navajeni ondotnega podnebja. Umestno bilo bi tedaj, da bi francoska vlada v tem oziru z resnico stopila pred svoje državljane, kojih na tisoče živi v negotovosti in v strahu, so li njih ljubi in dragi še pri življenji ali ne. Da vse to vzbujala nekako nejevoljo med ljudstvom, je lahko razumljivo. Razen tega pa tudi troški dolgotrajnih bojev niso majhni. Francoska vlada bila je uže nekolikokrat primorana stopiti pred zbornico z zahtevami za nove svote in

računi se, da je ta ekspedicija požrla uže pol-drugi sto milijonov.

Pri teh razmerah ne bi bilo nemogoče in tudi čudno ne, ako se v kratkem pokaže glasna nejevolja francoskega prebivalstva svoji vladi nasproti. O lepih zmagah se pač lepo bere, in nikakor ne dvojimo, da marsikateremu Francozu za trenotek veselja zaigra patrijotično srce, ko čuje hvaliti hrabrost francoskih čet, a nazadnje vender-le premaga razum in trezna premišljenost. Kam naj peljejo večne te zmage, ko je vender-le vsaka kolikor toliko drago kupljena? Država mora, ako to še dalje tako traja, vsled samih zmag uničevati se, ali vsaj zeló opešati. Vsakdanja zmaga, to je normalno stanje, te zadnje jesen od Ferryja izgovorjene besede pričajo gotovo o veliki samozavesti in so gotovo pripravne, državo, ki se vojskuje, napolniti s ponosom, a pri tacih razmerah, pri tako malem sadu vseh teh zmag, čujejo se pač le kakor ironija.

Da tudi francoska vlada sama od dne do dne bolj uvideva, da te zmage ne morejo biti jedini vspeh, kojega zahtevajo interesi države, koji na krmilu stoji, o tem prepriča nas okoliščina, da se je z veliko naglostjo poprijela pogajanj, in da po tolikih zmagah, ki si jih je francoska armada od lanskega leta sem privojevala nad kineškimi četami, prav za prav ne zahteva nič več, kakor da se obdržé pogoji uže pred letom sklenene tient-tsinske pogodbe. Da pa vlada v Pekingu vsem izgubam kineške vojske navzlic vender še ni tolikanj popustljiva in da tudi danes še ni voljna vstreči onim zahtevam Francije, za koje se je bila v gori navedeni pogodbi uže jedenkrat odločila, kaže pač na to, da tudi državniki nebeške države niso tako kratkovidni, kakor bi se morda bilo pričakovalo, in da je videti, kakor bi dobro razumeli težavni položaj Francije.

Kak vspeh bodo tedaj ta najnovejša pogajanja imela, se danes z gotovostjo še ne dá

Listek.

Rojakom v preudarek.

(Konec.)

Glumač z Junijevo krinko očital mi je tedaj, da sem se ravnal po njegovem vzgledu ter tujo modrost prodajal za svoje blago. Reči moram, da sem se najmanj nadejal takega natolcevanja. Pričakoval sem sicer, da se bode jeden ali drugi radikalnih kritikastrov znosil nad mojim delom, saj poznam svoje junake in dobro vem, da na njih razsodbo tudi v znanstvenih vprašanjih vplivajo politični oziri in strankarski nazori. Pripravljen sem bil, da se mi oponaša dolgočasen zlog, pusta, predmetu neprimerna pisava, da se ovrežejo ali vsaj neugodno kritikujejo rezultati mojega preiskovanja. Nepovoljna ocena, da „vse, kar je dobrega v moji razpravi, je staro, in kar je novega, je slabo,“ me čisto nič ne bi iznenadila. Ali vsaka stran moje obširne zgodovinske študije pričuje jasno, da se delu ne more odreči neka posebna marljivost in skrbna, sem ter tja morda pedantična natančnost. Preštudiral sem v istini vse znamenitejšé vire, prečital okolo 2000 listin,

pazno preučil vso bogato literaturo. Kar sem bil našel v ljubljanski licealni knjižnici, kar sem na posodo mogel dobiti iz dunajske in graške vseučiliščne biblioteke, predelal sem vestno, in toliko je bilo gradiva, da me je trudapolno delo stalo celo leto intenzivnega študija. Niti najstrožji kritik te lastnosti ne more odrekati dotični razpravi, sledovi njeni poznajo se na vsaki strani mojega spisa. In glej, sedaj se pred me vstopi tržaški ta „učenjaki“ široko se razkorači ter upije z odurnim glasom: Vse je ukradeno, vse je prepisano iz Lorenzeve knjige!

Da je jednako natolcevanje čisto navadna, iz trte izvita, neutemeljena laž, prav vredna tržaškega Junija, jasno mora biti vsakemu, kateri pozna Lorenza ter je mojo razpravo vsaj površno prečital. Naravno je, da sem jako pazljivo študiral Lorenzevo delo: *Deutsche Geschichte im 13. und 14. Jahrhundert*, saj pripada najvažnejšim literarnim pripomočkom za zgodovino te dóbe. Knjiga, katero je citiral moj senčnati protivnik: *Geschichte Ottokars II.* itd. je le odlomek tega dela, izdan pod separatnim naslovom. Ali Lorenz je svoje delo dovršil uže l. 1867 in zaradi tega ni mogel porabiti mnogo jako važnih publikacij, na katere se moja razprava naslanja

v prvi vrsti. Tako sem se jaz zlasti opiral na znamenito zbirko českega zgodovinarja Em-lerja: *Regesta Bohemae et Moraviae*, in ta je bila v dotičnih partijah izdana stoprav leta 1874. Isto tako so moje delo izdatno olajšala Potthastova: *Regesta pontificum*, nadaljevanje Jafféjevih regest, in te je berlinska akademija še le pričenshi z l. 1273 začela objavljati. Celo prevažne Böhmerjeve regeste poznal in rabil je Lorenz tedaj, ko je njegova knjiga izšla, le v prvotni, zastareli izdaji, dočim sem jaz razpolagal z drugo izdajo, katero je Fickerjeva mojsterska roka tako uzorno uredila in bogato pomnožila. Te vire pa navajam skoro na vsaki strani, cele odstavke citiram, natančno označujoč mesto, kjer jih moraš iskati — in vender tako predrzno, nesramno obrekovanje!

A ne dovolj, hudomušni Tržčan mi celó očita, da sem citate kradel iz Lorenzevega dela. Mož pozna natančno ta malovredni posel, v „uzmanji“ — vide: sloveče njegovo „Časnikarstvo“ — mu zares ni kmalu kedo kos. Tedaj oblastno naznanja, da ti Lorenz „ponuja vse, kar koli ti srce poželi, celó ono „Škratu“ toli priljubljeno „Reimchroniko“. In v istini nahajamo tudi pri tem pisatelji Lorenzu dokaj citatov iz pesenskega letopisa,

določiti. Da bode Kina kot premagana država pač morala se nekoliko globokeje ukloniti svoji zmagovateljici nasproti, ako neče, da ne bi še dalje razdirali francoski topovi njena mesta, kakor je to sedaj storiti pripravljena, o tem ni dvojbe. Da pa bode na drugi strani tudi francoska vlada, ako bo treba, še marsikaj popustila in da se bode še z marsikatero zahtevo umaknila, če ji bo le sploh mogoče, pod častnimi uveti priti do miru, je tudi gotovo, in sicer tembolj, ker država kot Francija, ki je obdana od vseh strani od mogočnih sosedov, ne more in ne sme dolgo trositi preko oceana svojih močij, ki jih danes ali jutri morda potrebuje doma v obrambo najvitalnejih svojih interesov.

A nekaj nas učé skušnje, ki si jih je pridobila Francija na azijskem bojišču, isto, kakor skušnje, ki so jih želi Angleži v Afriki, da je namreč čedalje bolj težko ohraniti evropskim državam nekdanjo svojo veljavo v drugih delih sveta, in da se bližajo časi, ko bode zatonila slava nekdanjih dni, ko evropske države ne bodo več zapovedovale milijonom onkraj morskih vodá živečih ljudij, ampak se bodo skrčile zopet v evropske svoje meje.

Italijanska naselbinska politika.

P. C. — Nekaj časa sim kaže se v Italiji neko posebno gibanje, kakor bi jo mučile preobite življenjske moči. Italijanom postala je njih dežela preozka, ali pa je Italijo razširjanje drugih držav spodbudilo in jo motilo v njenem spanju. To hrepenenje po delih je bilo morda nekaka nevarnost za evropski mir; zdaj našel se je odvod za to italijansko hrepenenje po delih. Francija nima vzroka z nezadovoljstvom gledati ob Rudečem Morji italijansko akcijo, naj je uže stalnega ali začasnega značaja. Nasprotno je v francoskem in splošnem interesu, da je trgovinski promet v Rudečem Morji prost in garantiran. Čim več evropskih interesov je na obrežji Rudečega Morja angaževanih, s tem večjo skrbjo bodo vlasti čuvala nad svobodo in varnostjo brodarstva. Italija bode v tem vprašanji v soglasji s Francijo in Angleška se bode primorala, da se bolj ozira na druge države. Na drugi strani našli bodo Italijani važno ozemlje za trgovino in civilizacijo, naloga, katera je vredna velikega naroda. Tako se bode omejila kupčija s sužnji; morda se bode po polnem zatrla in ob enem bodo irredentovci z akcijo ob Rudečem Morji pomirjeni, da bodo pustili v miru soseda.

Italija se bode zdaj prepričala, kako draga je naselbinska politika ne samo za državno blagajnico nego tudi za vojno. Skoro gotovo je, da bode italijanska vojaška organizacija nekoliko trpela vsled naselbinske politike. To je sicer zadeva, o kateri morajo misliti vodi-

telji italijanske države. Poudarjati je treba, da se pri takih podjetjih, kjer se je boriti proti negotovosti, fanatizmu in barbarstvu, ne more vstaviti, kadar in kjer bi se hotelo.

Govori se tudi mnogo o namerah Italije na Tripolis, a po polnem neopravičeno. Vsekako se ne more dvojiti, da Italija smatra Tripolis za svojo bodočo dedščino; a zdaj gotovo v tem oziru ne bode nič storila. Najprej treba pomisliti, da bode Italija imela dosti opraviti v Masaahu, dalje pa ima Turčija na razpolaganje precejšnje vojne moči, katere bi z vspehom branile Tripolis. Konečno je še treba pomisliti, da bi Francija ne bila zadovoljna, če bi se Italija zdaj nastanila v Tripolisu, ker bi se gotovo v tem slučaju vznemirilo tudi tunezijsko mejno ozemlje.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Državni zbor zvršil je pretečeni petek posvetovanje o državnem proračunu za naučno ministerstvo ter pričel posvetovanje o proračunu za finančno ministerstvo. Debata bila je pri nekaterih naslovih precéj obširna, vendar se je govorilo večinoma stvarno.

Kakor poroča brzojav na drugem mestu, vsprejel je železniški odsek vladno predlogo o gradnji železnice iz Ljubljane v Kamenik nespremenjeno. Nadejati se je torej da bode ta postavni načrt postal tudi zakon, da se bode za Kranjsko gotovo tudi važno železniška črta gradila.

Iz Budimpešte se poroča, da je zdaj skoro uže nedvojlivo, da bode ogerska poslanska zbornica vzprejela carinsko novelo. V vseh krogih je razširjeno uverjenje, da se zdaj, ko se je Nemčija in Francija zavarovala s povišanjem carine, mora braniti tudi Ogerska, inace gospodarstveno propade.

Tuje dežele.

Pri specialni debati v nemškem državnem zboru o predlogi gledé subvencioniranih parobrodskih črt poudarjal je knez Bismarck važnost črt proti vzhodnim morjem. Vlada da je zadovoljna, da je državni zbor vzprejel to predlogo.

Francoska pričela je prav strogo postopati proti socializmom. Iznala je iz svojega ozemlja uže več nemških in dva italijanska socialista. Tudi francoski ljudovladi zdi se uže prehudo počenjanje te zavratne svojati.

V petek imeli so v Londonu pristaši Parnellove stranke shod, pri katerem se je sklenilo, da se ne vdeležijo obiska Welškega princa v Irski, a delati pa morajo tudi na to, da se mu ne izkazuje neuljudnost.

V Londonu obravnava in posvetava se s posebno skrbnostjo razmerje med Angleško

in Rusijo v afganskem vprašanji. Večina listov se uže podrobno bavi z vojsko med tema državama, in nekateri listi z vso gotovostjo zatrjujejo, da bode na angleški strani pravica in vspeh. „Daily News“ pravijo, da je po vsej Angleški samo jedno mnenje razširjeno o tem, kaj ima vlada zdaj storiti. Izogne naj se vojski, če le možno, če pa zahteva potreba vojno, dobro, pa naj bode vojna, Anglija bode vedno pogumna dovelj, da se spusti v boj. Angleška pa bode vendar storila vse, da se ohrani mir, to pa se samo tedaj ne bode doseglo, če je Rusija sklenila vojsko ali jo bodo v to primorali generali.

Dopisi.

Z Goriškega, 13. marcija. (Izv. dopis.) Koncem pretečenega in začetkom tega meseca vršile so se volitve za goriško kupčijsko in obrtniško zbornico. Izpadle so za Slovence neugodno; kati oni trije Slovenci, kateri so bili izvoljeni, zahvaliti imajo svoje mandate le Italijanom, koji so jih hoté pokazati nekako svojo pravičnost in spravljivost — pač le pesek v oči — postavili svojim kandidatom. Se vé da letos dosti boljšega izida še ni bilo lahko upati; a da bodo slovenski kandidati razmerno le malo glasov dobili, se ni pričakovalo. Kdo je pač temu uzrok? Mnoogostransko se je tožilo, da so bili volilni imeniki pomanjkljivi in da je bilo izpuščenih mnogo slovenskih trgovcev in obrtnikov. Zakaj pa dotičniki niso reklamovali o pravem času svoje volilne pravice? In če te niso imeli časa ali veselja storiti to, zakaj tega niso storili drugi zavedni rodoljubi? Bodimo odkritosrčni in recimo, da se je za te volitve malo, zeló malo delalo, tako nekako *ut aliquid fecisse videatur*. Nikjer ni bilo videti one resne in energične agitacije, katere je treba brezobzirnim Italijanom nasproti, ako se hoče doseči zaželjen vspeh.

Da bodo Slovenci na Goriškem zasedli v vseh javnih zastopih in splošno v vsem javnem življenji prostor, kateri jim po vsej pravici gre, treba poprej še mnogo neumornega, požrtvovalnega delovanja, treba, da vsi možje, kateri majo duševne zmožnosti in voljo, pomagati narodu svojemu — žal, da jih je tako bore malo! — pri svojem delovanju koncentrujejo vse svoje sile jedino le v dosego tega plemenitega namena; nikakor bi pa ne bilo umestno, ako bi hoteli tudi zanaprej še svoje moči cepiti in se bolj ko potreba brigati za stvari, katere vsled jednostranske informacije le zeló površno in pomanjkljivo ali pa celo ne poznajo. Pameten kmetič najprvo svojo njivo izorje! Tudi ne pričakujmo vsega le op sedanje vlade, ki nam je sicer prijazna, vendar pa le nad strankami stojiča, in vsled tega ne more jednako postopati, kakor so to

čisto umevno, saj je ta istobni vir najzgovornejša priča o tedanjih dogodjajih na avstrijskem ozemlju. Baš radi tega pa, ker je ta letopis tako važen, ob enem pa tako pristransk svedok, navajal sem ga pri tolikih prilikah, da je morda marsikateremu čitatelju uže presedalo. Ali primerjaj moje citate — graška biblioteka mi je en eksemplar tega letopisa blagovoljno prepustila za celih deset mesecev — z Lorenzovimi, in prepričal se bodeš, da jih je vsaj štirikrat toliko, nego jih ima dunajski učenjak. Ni mi tedaj trebalo, drugam na posodo hoditi. Drage volje prepuščam nedostojno prakso v takem tihotapstvu mnogo izurnejšemu gospodu „Senci“, kateri je tujo citato tudi v zadajih podlistkih z obema rokama bil natlačil v svojo beraško mavho. Svoje citate dobil sem pošteno v izvirniku, v onih redkih slučajih, kjer do originala nisem mogel priti, glej na pr. „Spomenik“, pag. 10., op. 4., pristavil sem vestno vir, od koder sem si bil citat izposodil.

O tem tedaj, da nisem na nedostojen način izpisal, izmolzel, izsesal Lorenza, pošten presojevalec dvojil ne bode. Ali tudi temu odločno ugovarjam, da bi vodilne misli posnel iz njegove učene knjige, da-si v tem

odličnem pisatelju hvaležno spoštujem svojega nekdanjega naklonjenega učenika. Lorenz postavlja se v svojem zgodovinskem delu preveč na izključno nemško stališče, po mojem subjektivnem mnenju kaže časih pristranost, nestrpnost, krivičnost nasproti slovanskemu junaku. Iz tega razloga se kot Slovan in kot objektivni preiskovalec čestokrat nisem mogel ujemati z njegovim umovanjem, in tega tudi v svoji razpravi zamolčal nisem. Tvarina sploh bila je težavna zlasti zaradi tega, ker so jo trije znameniti zgodovinarji v obširnih znanstvenih delih na drobno razpravljali, vsak po svoje, vsak z različnega stališča: Kopp s stališča nemške katoliške romantike, Lorenz na podlagi nemško-liberalnih nazorov, Palacky prešinjén gorkega slovanskega rodoljubja. Skušal sem hoditi srednjo pot, do lastnega prepričanja preboriti sem si prizadeval, zgodovinski resnici hotel sem gledati v žarno lice. Objektivna kritika naj sodi, če se mi je posrečil drzni poskus, blebetanje tržaškega mojstra-skaze v mojih očeh, in baje tudi pri vseh pošteno mislečih Slovencih nima nobene veljave. Kajti favno iz tega razloga citiral sem tako pogostoma Lorenza, ker sem bil primoran, toli-

krat nasprotovati njegovemu dokazovanju. Svoje razmerje temu pisatelju nasproti označil sem dokaj jasno na str. 24, op. 1., svoje razprave, kjer o njem pravim: „V istini obžalujemo, da duhoviti ta zgodovinar (scil. Ott. Lorenz) tolikokrat v strastno strankarstvo zabrede.“

V najvažnejših vprašanjih, bodi-si da razpravljam razmerje Otakarjeve in Rudolfove politike v dóbi 1276—1278, bodi-si da popišem bitko pri Jedenspeignu in tragični konec levosrčnega kralja, odločno pobijam Lorenzevo mnenje. Izrečno sem to storil v opazkah na strani 61., 63., 65., 71., 74., 81., 82., 87. in drugod, deloma v jako ostrih izrazih, na pr. str. 87, kjer se moje besede glasé: „Lorenzeva sodba je tu površna in lehkomiselná.“ Stavljam tedaj vprašanje, kje za Boga se tako obsoja pisatelj, kojega smo prepisali?! To bi bil ravno tak nonsens, kakor če bi baš *Nominis umbra* prezirljivo trdil o svojem izvirniku Wuttkeju, da je on — nesramen in neveden plagiator!

Toda dovelj! Lehko bi se še odrezal brezimnemu napadovalcu, kateri se usoja, glosirati dovoljenje Matičinega odbora gledé nemškega prevoda moje razprave, da je dotična kupčija

storile nje prednice, ki so jedno narodnost na škodo drugih narodnosti podpirale, treba temveč, da smo sami inicijativni v vsakem položaju, kjer je mogoče koristiti slovenskim interesom.

Domače stvari.

— (Nj. veličanstvo cesarica) se v Amsterdamu prav dobro počuti. Nj. veličanstvo cesarica napravila je z ladjo „Santa Caecilia“ uže dva izleta po morji. Nadvojvodica Marija Valerija pada se dné 28. ali 29. t. m. v Heidelberg. Nj. veličanstvo cesarica pa morda dojde v Heidelberg dné 3. aprila ter ostane tam do konca aprila.

— (O potovanji cesarjeviča in cesaričine) se z dné 15. t. m. poroča iz Aten: Ladija „Miramar“ priplula je med pokanjem topov sim. Kralj s kraljevičem, z ministroma Trikupisom in Kontostavlosom in adjutantom podal se je na krov „Miramar“, da pozdravi visoka gosta. Župan je imel nagovor in obila množica pozdravljala je navdušeno avstrijskega prestolonaslednika. Pokanje topov naznanjalo je odhod dvornega vlaka na kolodvor v Atenah, kjer je visoka gosta pričakovala kraljica z dvornimi damami. Na kolodvor prišli so tudi vsi častniki garnizije. Vojaška godba svirala je avstrijsko himno. Cesarjevi in cesaričina podala sta se med navdušenimi pozdravi množice v kraljevsko palačo. Jutri se bodo sprejemale deputacije avstrijskih naselbin v Atenah, Pireji in Siri.

— („Glasbena Matica“) imela je včeraj popoldne javno poskušnjo s svojimi gojenci v dvorani ljubljanske čitalnice. Vspah izpitov bil je izredno dober. Pri poskušnji je bilo navzočnega mnogo odličnega občinstva; tudi gospod deželni predsednik baron Winkler in deželni glavar grof Thurn bila sta navzočna.

— (C. kr. državni pravdnik v Celji,) nadsodnije svetnik Duller prosil je po dovršenih službenih letih umirovljenja.

— (Kranjska hranilnica.) Kakor smo uže poročali, imela je kranjska hranilnica dné 12. t. m. občni zbor, pri katerem je društveni predsednik Aleksander Drac poročal o društvenem premoženju. Po tem poročilu pomnožilo se je v l. 1884 upravno premoženje za 1843488 gld. 99 kr. ter znaša zdaj 20612990 gld. 93 kr. Ne bodemo ponatančneje omenjali, v čem obstoji to ogromno premoženje, pač pa hočemo podati izkaz o darovih, kateri so se pri tem občnem zboru dovolili različnim dobrodelnim zavodom, in sicer se je darovalo: Tukajšnjemu ubožnemu zavodu 2350 gld.; čitalnici za l. 1885 za obleko otrokom 250 gld.; za božičnico v zavodu otročičev 200 gld.; za podporo ubožnih gimnazijcev; v Ljubljani 200 gld., v Kranji 50, v Kočevji 100, v Rudolfovem 100 gld.; za podporo ubožnih realcev v Ljubljani 200 gld.; za dijake na učiteljskem izobraževališči 100 gld.; za učence na I. mestni ljudski šoli

150 gld., na II. mestni ljudski šoli 250 gld.; za nakup učnih pripomočkov na ljudskih šolah: „Schulpfennig“ 200 gld.; za razdelitev učil ubogim deklicam pri Uršulinkah v Ljubljani 200 gld., pri Uršulinkah v Škofji Loki 100 gld., protestantovski šoli v Ljubljani 350 gld., za podporo revne mladeži na deški ljudski šoli v Rudolfovem 100 gld., na dekliški šoli v Rudolfovem 50 gld.; za podporo revnih učencev tukajšnje podkavske šole 50 gld.; za podporo učenk tukajšnje dekliške šole 100 gld.; za podporo kandidatinj in učenk na učiteljskem izobraževališči 100 gld.; za učenke na dekliški šoli v Kočevji 50 gld.; za podporo kranjskih učencev na višjih razredih meščanske šole v Krškem 50 gld.; za podporo učencev šole na barji 50.; ljubljanski „Ortsgruppe“ nemškega „Schulvereina“ 150 gld. kot podporo za nemški otroški vrt; za obrtne pripravljalne šole 1. in 2. razred 100 gld.; za glasbeno šolo filharmoničnega društva 200 gld.; filharmoničnemu društvu 600 gld.; „Glasbeni Matici“ 50 gld.; za vzdrževanje zavoda otročičev 200 gld.; bolnišnemu podpornemu društvu 100 gld.; prostovoljni požarni brambi kot donesek društvenemu zakladu 500 gld.; Elizabetišču 200 in 150 gld.; v podporo iz bolnice odpuščenih ozdravelih 200 gld.; bolnišnemu nadzorstvu za perilo 200 gld.; pribežališču poslov v Ljubljani 50 gld.; za prsto hrano revnejšim visokošolcem iz Kranjske v Gradci 100 gld.; delavski bolniški in invalidni blagajni 100 gld.; podpornemu društvu tiskarjev, kamnopiscev itd. 50 gld.; delavskemu izobraževalnemu društvu 50 gld.; nemškemu gledališču 450 gld.; društvu kat. rokodelskih pomočnikov 50 gld.; Vincencijevemu društvu vkup 800 gld.; dekliškemu sirotišču 200 gld.; Vincencijevi konferenci pri sv. Jakobu 100 gld.; društvu zdravnikov na Kranjskem za Löschnerjevo ustanovo 300 gld.; deželnemu muzeju kranjskemu za nadaljevanje prazgodovinskega izkopavanja 250 gld.; čebelarskemu društvu 50 gld.; društvu domoljubnih gospij za Kranjsko 300 gld.; domoljubnemu deželnemu pomočnemu društvu 300 gld.; hranilnemu in posojilnemu društvu 200 gld.; strokovni šoli za lesni obrt v Kočevji 500 gld.; ribiškemu društvu 50 gld.; društvu dam krščanske ljubezni sv. Vincencija de Paula vkup 600 gld.; trgovskemu bolnišnemu in penzijskemu društvu 300 gld.; deželni vladi kranjski za napravo nujno potrebnih šol 6000 gld.; gospici Förderlovi za podporo obrtne šole 100 gld.; ljudski kuhinji za dijake 50 gld.; kranjskemu oddelku nemško-avstrijskega planinskega društva za krajevne namene 300 gld.; požarnim brambam: v Domžalah 50 gld., v Bizoviku 50 gld., v Velikih Laščah 100 gld., na Igu 100 gld., v Bohinjski Bistrici 150 gld., v Loki 50 gld., v Kameniku 100 gld., občinskemu uradu na Bledu za napravo gasilnega orodja 200 gld.; občini v Vogljah 50 gld.; kranjskemu deželnemu odboru za dozidanje „Rudolfinuma“ razen uže voljenih 100000 gld. še 10000 gld. Vsi darovi torej znašajo 30200 gld. Gledé „Rudolfinuma“ je sklenil občni

katerih je bilo celo uredništvo vverjeno, da so neosnovani, pretirani, zlobnolažnjivi. Strast, s katero mi nasprotujete, mi je jasen in vesel dokaz, da se „Slov. Narod“ mene ravno tako boji, kakor me sovraži. Bil sem sotrudnik vašemu listu, odkar me je nepozabljivi Jurčič pridobil slovenskemu novinarstvu in radostno sem sodeloval, dokler so se strinjali naši nazori. Ločil sem se od vas stoprav tedaj, ko sem jasno spoznal, da ste pričeli delati na kvar pravemu slovenskemu narodu, da rojake za seboj tirate v propad. List, kateri o taki hrani živi, ne more biti duševni voditelj domovini. Da je temu tako, o tem zopet glasno pričujeta podlistka časti vrednega vašega sotrudnika, Junija tržaškega!

Toda, nekaj še imam na srcu in s tem se obračam, ne do zaslepljene gospode v „Nar. Tiskarni“, temveč do nepokvarjenih svojih slovenskih rojakov.

Maloštevilen narod smo, in redki solnčni žarki obsevali so tužno nam povestnico. Nespretni smo bili, kadar je trebalo, zgodovino delati, nespretni smo tudi, kadar jo je pisati treba. Ozrite se po naši slovenski zgodovini, skoro v vseh znanstvenih strokah naši bodete odlične zastopnike slo-

zbor, da je hranilnično društvo še pripravljeno kaj darovati k tej gradnji, če bode tudi deželni zbor sklenil dati kak daljši donesek. — Konečno se je sklenilo, da se uvede vsakdanje uradovanje v hranilnici ter da se zaradi tega pomnoži uradniško osebje za štiri osebe, za kar se bode v kratkem razpisal natečaj. — Objavljajoči ta izkaz, ne moremo si kaj, da ne bi omenili, da se nam jako čudno zdi, da je slavna kranjska hranilnica pri svoji visokodušni darežljivosti pozabila gotovo zeló dobrodelne „Národne šole“. Se je to zgodilo pomotno, ka-li?

— („Matica Slovenska“) ima XX. redni veliki zbor v sredo 8. aprila 1885. l. ob 4ti uri popoldne v dvorani čitalnice ljubljanske. Red zborovanja: 1.) Prvosednikov govor. 2.) Letno poročilo o odborovem delovanji od 1. decembra 1883. do konca marcija 1885. l. 3.) Računa o društvenem novčnem gospodarstvu od 1. januarja do 31. decembra 1883. in od 1. januarja do 31. decembra 1884. leta. 4.) Volitev treh družabnikov, katerim je v zmislu § 9. a. Maticnih pravil presojati in potrjevati odboro ve letne račune o novčnem gospodarstvu. 5.) Bilanca društvenega premoženja in nasveti zaradi amortizacije glavnici dolžne svote. 6.) Društvena proračuna za leti 1885. in 1886. Računa in proračuna sta gospodom družabnikom v društveni pisarni izložena in jim bosta pri velikem zboru tiskana na razpolaganje. 7.) Dopolnilna volitev odbornikov. Ker je njihova štiriletna doba potekla, imajo po § 12tem društvenih pravil letos izstopiti iz odbora 1880. l. voljeni gospodje: Matej Cigale, Andrej Einspieler Peter Grasselli, Josip Marn, Andrej Praprotnik, dr. Ivan Šust, in Matej Vodušek. Razen tega je treba voliti mestu 1883. l. izvoljenega g. dr. Ivana Svetine, ki se je odborništvu takoj po izvolitvi odpovedal, ne da bi se bilo popolnilo njegovo mesto, jeden odbornik na tri, in mestu 1882. l. izvoljenega g. Frana Levca, ki se je lani med letom odpovedal odborništvu, jeden odbornik na dve leti. Voliti je tedaj vsega skupaj 9 odbornikov. V odboru pa še ostanejo, in sicer od tukajšnjih odbornikov gospodje: dr. Jarc Anton, Klun Karol, Kržič Anton, Pleteršnik Maks, dr. Poklukar Josip, Robič Luka, Senekovič Andrej, Stegnar Feliks, Šuman Josip, Tomšič Ivan, Vavru Ivan, Vilhar Ivan, Wiesthaler Fran, Zupančič Anton, Zupančič Wilibald in dr. Zupaneč Jarnej; od vnanjih odbornikov gospodje: Erjavec Fran, Gregorčič Simon, Hubad Fran, dr. Jeglič Anton, Kersnik Janko, Kosar Fran, Majcinger Ivan, Marušič Andrej, Raič Božidar, dr. Sterbenec Jurij, Svetec Luka, Šavnik Karol, Šuklje Fran, dr. vitez Tonkli Josip in Žolgar Mihael. Vsaj 16 Maticinih odbornikov mora po § 12. društvenih pravil navadno prebivati k Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi odbornikov in istotako pri volitvi treh računskih presojevalcev (4. točka) vstevajo se tudi volilni listki tacih društvenikov, ki sicer niso mogli sami priti k zboru, ki so pa vender

uže sklenena bila ter da mi je uzorni založnik g. Bamberg uže bil ponudil za vsako póló 20 gld., s pristavkom, da bo nemškega rokopa vsaj za 10 tiskanih pól. Mali trud za nemško prestavo donasal bi meni tedaj vsaj 200 gld. čistega dobička. Nisem se ga lotil, ne iz bojazni pred nemško kritiko, katera si gurno ne bi tako krivična bila kakor vaša, temveč ker sem ves svoj čas žrtvovati moral časnikarskemu podjetju, namenjenemu pobijati ekscentričnost „Slov. Naroda“ in „Slovana“ v „Ljubljanskem Listu“. Tudi to gre tedaj na račun one mitične „molzne krave“, o kateri se toliko nepotrebnega in neistinitega beseduje v otročji sobici na Kongresnem Trgu. V obraz bi mu povedal — toda kedo mi more zameriti, da mi je zoperno, še več časa tratiti v polemiki s tako zlobnostjo in duševno revno. Ne, gospod Seuca, dvakrat uže čutili ste mojo trdo koščeno pest v svojem tilniku. Pred zopetnimi udarci varuje vas, ne obramba vaša, za to ste preslabi, temveč mržnja pred vašo osebo in spoštovanje do lastne pisateljske in osebne časti.

Jedno besedo pa moram vender še reči dnevniku, ki je onečastil samega sebe, sprejemajoč v svoje prostore osebne napade, o

venskega življa. Le zgodovinsko polje je še skoro deviško, še neobdelana in nerazorana pusta ledina. Še le v najnovjšem času pričeli so nekateri domoljubni pisatelji, pečati se tudi s to važno stroko v materinem jeziku. Tem pisateljem treba je prištevati tudi mene. V zahvalo pa za moj trud, v zahvalo za dolge večere in noči, katere sem prebedel pri knjigi v samotni sobici — kaj sem prejel od nekaterih zasleplencev? Nič drugega ne, nego srove psovke, odurna očitanja. Osebo se sicer jako malo brigam za sovražne pojave nizkih duš. Špikajte me z vašimi pušicami, kakor sv. Boštijana — orožje vaše nima ostrine, in koža moja je trda, vajena vaših slabotnih napadov. Toda krivica, katera je mene danes doletela, zna se jutri pripetiti drugemu rojaku zgodovinarju, in marsikedo ne bode imel toliko potrpljenja, kakor ga imam jaz. Na ta način odvracali bodo nekateri pokvarjeni kritikastri še te redko sejane pisateljske talente, katere je mačeha priroda le preskopo odmerila našemu plemenu. To je važno vprašanje, in priporočam ga v resni preudarek slovenskim rojakom!

Na Dunaji, 11. marcija 1885.

Fr. Šuklje.

volilne listke z lastnoročnim podpisom odboru poslali, tako, da ni suma zaradi kake prevare.

— (Igralne karte.) Kakor se čuje, namerava se zakon o koleku za igralne karte tako spremeniti, da bode smel biti kraj igralnih kart večjemu pet milimetrov širok ter da se bode zopet dovolilo prodajanje preigranih kart.

— (Nesreča.) Včeraj dopoldne ob polu 12. uri hotela je v svojem stanovanju v Črevljarskih ulicah igralka pri tukajšnjem nemškem gledališču gđc. Anatour segreti škarije in v to svrhu zažgala je v mali posodici spirit. A na nesrečo se je posodica razletela, in ker je bila gospodičina zaradi kratkovidnosti z glavo prav blizu posodice, osmodila si je znatno obrvi, obraz in lase. Ogenj se je razširil, pričelo je goreti zagrinjalo pri oknu, vender ker je gospodičina brzo potrgala zagrinjala, preprečilo se je dalnje razširjanje ognja. Opeklino so tako znatne, da bode po zdravniškem izreku preteklo pač mesec dni, predno se gospodičina po polnem ozdravi.

— (Občinska volitev.) Pri volitvi novega občinskega zastopa za občino Št. Jarnej bil je županom izvoljen Josip Bučar, občinskimi svetovalci pa Anton Majzel, Ignacij Bučar, Fran Bambič, Anton Barbarič, Jarnej Piletič in Martin Metelko.

— (Požarna kronika.) Iz Krškega se nam poroča: Dne 12. t. m. okolo 1. ure popoldne nastal je na dvorišču posestnika Blaža Salmiča na Veliki Raki ogenj; nakrat prijel se je ogenj hleva ter ga uničil; zgorelo je tudi več orodja in obleke. Škode je okolo 500 gold.; pogorelec ni bil zavarovan. Zažgali so otroci, igrajoči se z užigalicami.

— (Slep ar.) Pred kratkim obiskaval je nekov človek okolico Sevnice, Brežic, Krškega itd. ter se je imenoval „nadinspektor“ zavarovalnice „Franco Hongroise“. Ta „inspektor“ imel je s seboj celó „tajnika“. Mož napravil je dobro kupčijo, a na kakov način? Razglasil je, da bode ljudem oskrbel pri raznih hranilnicah posojila, če se pri njem zavarujejo. Revni kmetje, kateri so potrebovali denar, dali so se pregovoriti. „Nadinspektorju“ morali so prošnje za hranilnico in koleke naprej plačati. Omenjene prošnje so se takoj odposlale. Se vé da so bile vse te prošnje brez uspeha. Vrhu tega pa je omenjena zavarovalnica tožila še kmete za zaostalo zavarovalnino. Bodite torej nekoliko menj lahkoverni!

— (Grozna smrt.) Iz Pliberka se poroča: Dne 27. m. naznanil je nekdo zidarju Gregorju Danijelu Gutensteinu, da gori v njegovem pritličnem stanovanju, kjer je ležala 74letna bolna mati Barbara Danijel. Ko je Danijel stopil v sobo, opazil je, da je bila vsa postelja v ognju, mati njegova pa je nezavestna ležala v njej. Hitro je odnesel staro ženo v drugo sobo, a vsi poskusi, oživiti jo, bili so zastoj, umrla je vsled opeklin. Čudno pa je, kako je mogel nastati v tej sobi, kajti soba ni bila navzlic hudi zimi nikdar zakurjena; domneva pa se, da je zažgal po nepredvidnosti Danijel, ko je prejšnji dan prekajal sobo, in o tej priliki pala je gotovo kaka žerjavica v posteljo.

— (Umor.) V Komnu umoril je v petek nekov lopov deklico. Morilec zbežal je v Trst. Podrobnosti nam niso še znane.

— (Vodovod v Mostaru.) V kratkem napravil se bode od potoka Radubolja vodovod v mesto Mostar, in iz tega vodovoda dobivali bodo vsi vodnjaki vodó. Stroškov bode polovico pokrili vojaški erar, polovico pa civilno upravnistvo. Stroški bodo znašali okolo 150 000 glđ.

Javna zahvala.

Slavno vodstvo kranjske hranilnice je podarilo za revne kranjske učence tukajšnje šole 50 glđ., za kar se podpisani toplo zahvaljuje.

Ravnateljstvo meščanske šole v Krškem 15. marc. 1885.
J. Lapajne.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 16. marcija. Železniški odsek je včeraj vladno predlogo o železnici Ljubljana-Kamenik jednoglasno potrdil.

Odgovorni urednik J. Naglič.

London, 15. marcija. V merodajnih krogih se angleško-ruski pogodbi pripisuje malo važnosti; za zdaj je sicer odvrnjena nevarnost vojske, a razmere se niso spremenile. — Vlada dobila je včeraj važne depeše iz Lamsdena; koj potem se je sešel kabinetni svet, in izdali so se nujni ukazi na admiraliteto.

Aleksandrija, 15. marcija. (Reuterjevo poročilo.) Ziber-pašo so danes na povelje angleškega vojaškega oblastva zaprli ter ga odveli na krov ladije „Iris“, katera je koj na to odplula, kam, se ne vé. Ziber-pašo so baje zaradi tega zaprli, ker je nujno sumljiv, da je v zvezi z Mahdijem.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 16. marcija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	83·25	glđ.
Zlata renta	83·60	
5% avstr. renta	108·25	
Delnice národne banke	98·90	
Kreditne delnice	864·—	
London 10 lir sterling	301·40	
20 frankovec	124·40	
Cekini c. kr.	9·80	
100 drž. mark	5·80	
	60·55	

Tujci.

Dne 14. marcija.

Pri Maliči: Kraus, zemlj. posestnik, z Dunaja. — Stein, trgovec, z Dunaja. — Gruntar, c. kr. beležnik, iz Logatca. — Mulley, zasebnik, z Vrhniko.
Pri Slonu: Riedel, Gross, Bettelheim, Schopitz, trgovci, z Dunaja. — Waldes, trg. potov., iz Linca. — Dr. Thrumič, c. kr. vojaški zdravnik, iz Trsta. — Spitzki, c. kr. kontrolor tob. tovarne, iz Rovinja. — Susteršič, pravnik, iz Raketa.
Pri Avstr. carji: Popp, trgovec, z Dunaja. — Bajt, posestnik, iz Vipave.
Pri Juž. kolodvoru: Hermann, zasebnica, z Dunaja.

Srečke

z dne 14. marcija.

Trst:	86	5	21	53	65.
Linec:	77	78	3	5	62.

Tržne cene.

V Ljubljani, 14. marcija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 glđ. 25 kr., domače 6 glđ. 83 kr.; reš 5 glđ. 53 kr.; ječmen 5 glđ. 20 kr.; oves 3 glđ. 25 kr.; ajda 4 glđ. 71 kr.; proso 5 glđ. 85 kr.; tursica 5 glđ. 53 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 glđ. 20 kr.; leča hektol. po 8 glđ. — kr., bob 8 glđ., fižol 8 glđ. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., speh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 62 kr., svinjini 54 kr., drobniško po 38 kr., — Piške po 50 kr., golob. 18 kr.; 100 kilo sena 1 glđ. 87 kr., slame 1 glđ. 78 kr. Seženj trdih drv 8 glđ. 20 kr.; mehkih 5 glđ. 60 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču) 24 glđ., belo 20 glđ.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
14. marc.	7. zjutraj	740·65	— 2·0	vzh. sl.	jasno	
	2. pop.	739·32	8·2	vzh. sr.	»	0·00
	9. zvečer	740·94	1·4	vzh. sl.	»	
15. marc.	7. zjutraj	740·02	— 1·2	vzh. sl.	jasno	
	2. pop.	739·84	9·6	»	»	0·00
	9. zvečer	742·46	4·0	zpd. sl.	»	

Piccolijeva esenca za želodec

od G. Piccolija, lekarja v Ljubljani,

kakor je razvidno iz pismenih zahval in zdravniških svedočeb, koje so bile izvoditelju te esence vposlane, ozdravila želodečne in potrebušne bolezni, grižo v črevesu, krče, želodečno in premenljivo mrzlico, zabasanje telesa, zlato žilo, zlatenico, trganje po glavi i. t. d. in je najboljšo sredstvo za glistova deca.

Stekleničica 10 kr. V škatuljah po 12 stekleničic vposilja izvoditelj to esenco proti povzetji zneska 1 gold. 36 kr. Pri večjem nakupu dovoljuje se primeren rabat. (104) 15—11

Pogrebna bratovščina sv. Jožefa v Ljubljani

bode imela dne 19. t. m. ob 4. uri popoldne v šolski sobi oo. franciskanih svoj letni občni zbor, h kateremu so povabljeni po §§ 10. in 11. vsi možki udje te bratovščine. (34) 2—1

Marsala-Florio

sicilijansko medicinično desertno vino, od slavnega profesorja dr. Mantegazze priporočen kot izborno krepčevalno sredstvo za rekonvalescente in vsled dolgotrajne boleznin opešane osebe, dalje tudi za slabotne žene in deca. V steklenicah po 1 glđ. v (107) 15—11

lekarni Piccoli v Ljubljani
Dunajska cesta.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
- Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
- Brezovnik,** šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
- Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 glđ. 30 kr.; II. del, vezana 1 glđ. 10 kr.
- Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Cimperman,** Pesni, 60 kr.
- Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 glđ.
- Filipovič,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Gregorčič,** poezije, drugi pomn. natis, 1 glđ. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 glđ.
- Janežič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 glđ. 20 kr., vezan 2 glđ. 70 kr.
- Jenko Ivan,** Pesmi, 1 glđ.
- Jesenko Janez,** Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
- Jurčič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 glđ., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Mlošič,** Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 glđ. 20 kr.
- Kermavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 glđ.
- Klaič,** Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 glđ. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini:**
 - I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
 - II. » » » Peter rokodelčič, 36 kr.
 - III. » » » Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.
- Kobler A.,** Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
- Kosec,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 glđ. 20 kr.
- Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljsišča. Cena vezanej knjigi 1 glđ. 20 kr.
- Lesar A.,** Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 glđ. 20 kr.
- Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 glđ. 60 kr.
- Pačar,** Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 glđ. 50 kr.
- Praprotnik,** Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr. — Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Verz. 90 kr.
- Razlag J. R.,** dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 glđ. 70 kr.
- Senekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 glđ.
- Šmid Krištof,** Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 glđ. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 glđ.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega.** Vezan 65 kr.
- Zlatorog.** Pravljičica za mladino. 20 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

- Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico** (4^e velike) po 50 kr. Pravljičice o:
- Pepelki, Rudeči kapiči in Obutem mačku** (8^e velike) po 25 kr.
- O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.